

Påsketur 2019

Denne gangen skulle vi oppdage et helt nytt land, Litauen var målet. Den første planen var å kjøre via Tyskland og Polen for å komme til Litauen. Men dette ville ta hele påsken før vi kom så langt. Derfor ble det en fin fergetur fra Karlshamn, Sverige til Klaipeda i Litauen. Noen av oss møttes allerede i Sverige den 11. april. Det var veldig kaldt med minusgrader om natten, noen snøfiller kom også ned.

12. april. Etter lang venting ved innsjekking, kom vi vel om bord, og fikk tildelt våre lugarer.

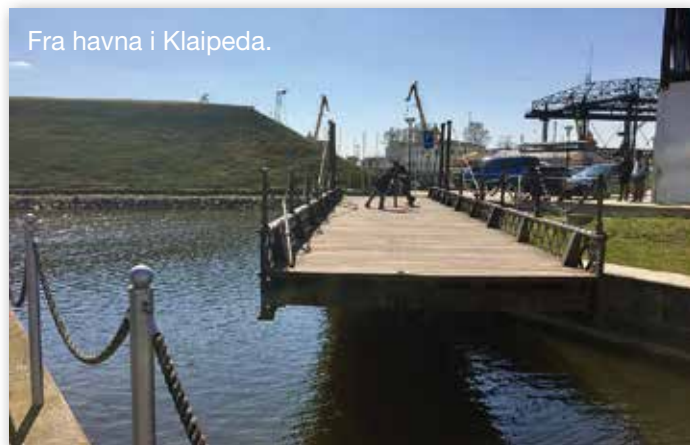

På kaia i Karlshamn

Vi møttes til en bufet, og hadde det hyggelig sammen. Under overfarten mistet vi en time, Litauen ligger en time foran oss, derfor ble det en tidlig frokost (kl. 07.00) egentlig kl. 06.00. På

campingplassen ble vi tatt imot av eieren som hadde forberedt seg til oss og målt opp plassen, slik at alle fikk fine plasser. Presis kl. 12. kom bussen og tok oss med til byen for en sightseeing i nydelig vær, selv om vinden var litt kjølig.

Klaipeda er Litauens tredje største by med en blanding av gammelt og nytt. Den gang byen fremdeles het Memel (til 1925) var den Prøysens hovedstad og bærer den dag i dag litt preg av sin Prøyssiske (tyske) fortid i arkitekturen i gamlebyen, samt et tårn av en teglstensborg.

Fra havna i Klaipeda.

Klaipeda er også Litauens eneste havn som kan ta store cruiseskip, og en viktig sjøforbindelse for både cargo- og personferger mellom Skandinavia og andre land. Elven Dane deler byen i midten, der nord er den nyere, moderne delen, mens vi finner gamlebyen i syd. Den teutoniske ridderorden grunnla byen i 1629 og bygde den første borgen. Etter Napoleonskrigen tilhørte byen Prøysen frem til 1. verdenskrig. Fra slutten av 1. verdenskrig til 1923 var nord-delen og den kuriske landtungen «internasjonal territorie». Da marsjerte litauiske tropper inn og annekterte hele området, samt skiftet byens navn fra Memel til Klaipeda. Tyskland ville ha tilbake området de mistet. De tok det under 2. verdenskrig. Byens havn ble brukt som U-båt-base av den tyske krigsmarinene.

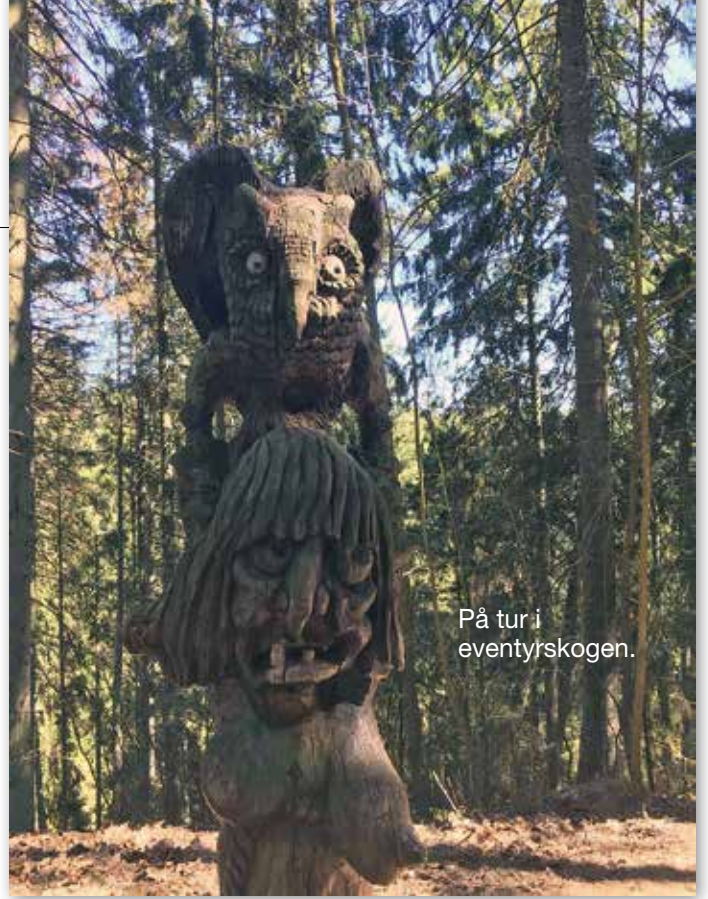
Byens strategiske beliggenhet bidro til at den var nesten helt ødelagt. Etter oppbyggingen og befolkningsvekst har den utviklet seg til en viktig by, med både skipsbygging og fiskeri. I 1991 åpnet byens universitet og en ny cruiseskipterminal ble åpnet i 2003.

Seilskute i Klaipeda, og felles middag på seilskuta "Meridian".

Det valgte stedet for vår felles middag på seilskuta «Meridian», falt i smak. Seilskuta hadde sett sine beste dager og holdt på å gå tapt. Som det ofte skjer, finnes det noen entusiaster med en tykk lommebok, som redder disse klenodiene. Nydelig mat med noe godt til, sørget for god stemning etter en opplevelsersrik dag. Vi hadde en dyktig og kunnskapsrik guide som ga oss en innføring i områdets historie.

Andre dagen i Litauen skulle vise seg å bli like spennende og interessant. Vi tok bussen kl 09.00 og turen gikk til den kuriske landtunge, eller det kuriske neset, som er en litauisk og russisk nasjonalpark i det sørøstre området av Østersjøen.

På tur i eventyrskogen.

Området er en 100 km lang og svært smal landtunge av sand. Bredden på landtungen varierer fra et minimum på 400 meter nær landsbyen Lesnoje i Russland til et maksimum på 3 800 meter like nord for Nida i Litauen. Området er delt på midten mellom Neringa kommune i Litauen og den russiske enklaven Kaliningrad oblast. På den litauiske siden ligger landsbyen Nida som er et svært populært feriested. I 2000 ble landtungen tatt inn i UNESCO's verdensarvliste. Området er rikt på rav. Den nordlige 52 km lange strekningen av landtungen tilhører Litauen, mens resten er en del av Kaliningrad oblast i Russland. Se på nettet under: Den kuriske landtunge. Man kommer ikke dit uten å ta en ferge som bruker 5 minutter. Mye sand og furutrær var det første som møtte oss.

Under bussturen fortalte guiden om den største kolonien av grå hegre og skarv som holder til syd av Joudkrante, dette er den største kolonien med 6 500 fugler. Tre trinn fører opp til en plattform der man har panoramautsikt over tusenvis av reir blant furutrærne, for ikke å snakke om bråket disse 6 500 fuglene lager. Fiskerne protesterer mot fuglene, men begge arter er beskyttet. Mange andre fuglearter hører hjemme her. Guiden fortalte også at deres avføring ødelegger furutrærne, men eik liker denne gjødselen.

De peneste sanddyner i Joudkrante, der vi stoppet, er den såkalte Hekse-høyden.

Her finner man en kolleksjon av djevlr, hekser og andre fantasifulle og groteske trefigurer i alle størrelser, som lusker i en skulptursti som rangerer fra litauiske folkeeventyr til et mare-ritt. De første kunstnerne både treskjærere og smeder, startet i 1979 og kom fra hele landet, de laget 25 skulpturer.

Dette har gjentatt seg år etter år. I dag kommer treskjæringskunstnere for å vedlikeholde de gamle, og lage nye skulpturer. Det er en fantastisk opplevelse å gå gjennom denne skogen med mange ulike figurer, alle hadde en meningsfull historie. Vår dyktige guide ble aldri lei av å forklare og fortelle. Jean Paul Sartre (1905-1980) fransk filosof, var her for å hedre falne franske soldater etter Napoleonskrigen.

Sartre på besøk.

For mere info: www.autentic.lt. En nydelig lunsj ventet på oss i restauranten i den koselige fiskerlandsbyen. Her snakket man fremdeles tysk.

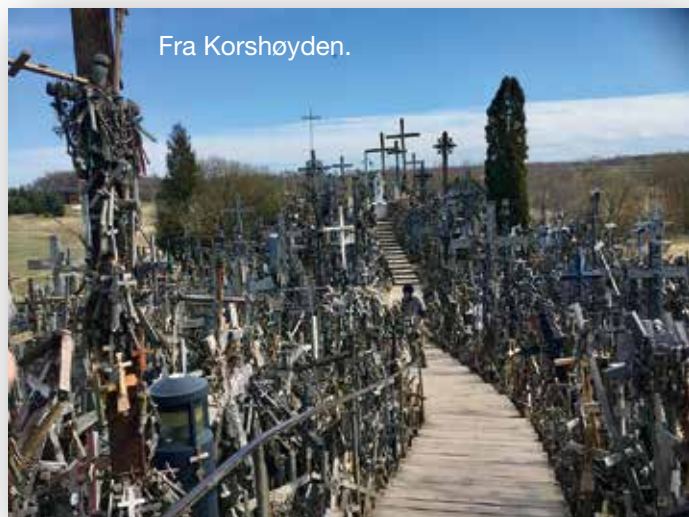
Etter lunsjen besøkte vi et lite, men imponerende ravmuseum. Lederen ga oss en innføring i hva rav er og litt om ravets betydning i dette området. Det finnes mange ulike typer rav og vi fikk lov til å kjenne på det. Museet hadde mange flotte eksemplarer, både bearbejdet og rovrav. Det er utrolig mye fint som ble og fremdeles blir laget av rav. Litt salg ble det også her.

Ravkunst.

PÅSKETUR TIL LITAUEN

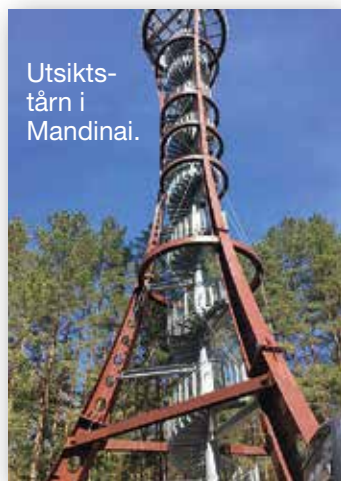
Siauliai som var neste mål, kjent for sin Korshøyde, var målet dagen etter. Vi kjørte i grupper, gruppene staket selv ut sin vei. Noen tok en liten sightseeing i området, og kunne fortelle mye fint senere. 10 km nord for byen ligger den berømte Korshøyden. Her har utallige pilegrimer satt opp tusenvis av kors (krusifix). Her finnes det kors i alle størrelser og av ulikt materiale. Korsene var en gang symboler på hellig ild og nasjonal identitet, både hedensk og katolsk. De første korsene ble satt opp allerede i det 14. århundrede. Dette utviklet seg etter en blodig anti-tsar-opstand til et symbol på lidelse og håp. Under sovjet-tiden ble denne høyden pløyd ned flere ganger for så å poppe opp igjen. Antallet økte enormt etter besøket av Pave John Paul II i 1993. Man regner med at det er minst 400 000 kors på stedet.

Fra Korshøyden.

På campingplass Grazina ble vi vel tatt imot og koset oss i det fine været. Her satt vi sammen og pratet om alt det vi opplevde denne dagen.

Nå var vi kommet til tirsdag den 16. april og turen gikk til Mandinai. Et nydelig sted, midt i en naturpark (i skogen), og som tjente bare som mellomstasjon før vi tok turen til Trakai dagen etter. Her plasserte vi oss rundt omkring ved en liten innsjø. Det lønnet seg å stige opp i utsiktstårnet og nyte panoramautsikten over parken.

Utsiktstårn i Mandinai.

Mandinai Camping.

Svart svane.

Sightseeingtur i Vilnius med buss.

Vilnius har også en bobilplass, men den var ikke åpen så tidlig på året. Derfor kjørte vi til Trakai til «Kampingas Slenyje», en stor, moderne og velstelt campingplass. Her var det god plass til alle. På kvelden spiste vi på stedets restaurant, der gikk de tom for vin, og vi fikk ta med oss våre egne flasker.

Klokken 9 dagen etter stod bussen klar til å ta oss med til en sightseeingtur til Vilnius.

Vi hadde to guider, og ble ført gjennom byen i to grupper. Vilnius er Litauens hovedstad, grunnlagt i 1320, men det var allerede i år 1000. I det 14. og 15. århundre bygde man en jordvoll og et tårn for å beskytte seg mot angrep fra den toitoniske ridderorden og av Tatarene. Vi vandret fra katedraltorget gjennom trange, smale smug, forbi universitetet og videre til en ny severdighet.

Katedraltorget.

Kunstnersmug.

Hele tiden med guidens informasjon. Bussen ventet på oss etter at vi hadde sett på en ny kirke - Vilnius har mange kirker. Derfra dro vi videre til et sted som guidene hadde anbefalt, for å spise lunsj.

Og for et sted - helt fantastisk - et godt stykke utenfor byen, med en kunstig dam der de hadde svarte svaner, ender og andre fugler. Alle nøy maten i flott vær.

Vi koser oss i solen.

Flott utsikt ved Camping Sonatra.

Det var nesten slik at ingen ville reise derfra. På campingplassen var det god stemning etter nok en fin og innholdsrik dag.

Masurene i Polen var neste mål, og vi kjørte omtrent 250 km, og kom til campingplassen i Harsz. En hyggelig vert tok imot oss og informerte om stedet. Også her var det god plass til alle, stedet lå idyllisk til ved en innsjø.

På kvelden samlet vi oss i vertshuset til et felles måltid og noe godt åttåt. Det verten kalte den Masuriske aften var litt skuffende. Jeg hadde nok ventet meg litt folkløse med dans og musikk, i stedet kom det to menn som spilte trekkspill. Men de var flinke og noen av deltakerne danset polkaer.

Alle hadde en fin aften og det er jo det som teller.

På påskeaften kom bussen kl. 10 og vi kjørte til Mauerwald, etter anbefaling av verten. Her var det opprettet 250 objekter deriblant 30 bunkere av stål og betong, som står der den dag i dag. I Museet kunne vi se hva som foregikk i denne sentralen under krigen. En modell av slaget i Stalingrad gjorde inntrykk.

Her var det også rekonstruksjon av en ubåt, der man fikk et innblikk i livet om bord. Et utsiktstårn ga mulighet for å se hele omfanget av området.

Fra lasarettet.

Scener fra modellen av slaget om Stalingrad.

Inne i ubåt.

Stedets museum viste også noen såkalte Wunderwaffen som heldigvis aldri kom i bruk. Til og med en modell av Rav-rommet som ble borte i krigen, kunne man se her. Vil du vite mer se: www.mamerki.com

Deretter var Wolfschanze på programmet, et like nifst sted fra krigens dager. En dyktig guide førte oss rundt dette enorme anlegget. Her fikk vi vite mer om hva som skjedde den 20. juli 1944. Det var også satt opp et minnesmerke for alle minerydere etter krigen.

Etter en liten lunsj og forfriskning besøkte vi en fantastisk flott barokk kirke kalt: Hellig Lindetre. Den aller første kirken ble bygget her i 1320 rundt et stort lindetre. Reformasjonen stoppet en Maria-kult, og protestantene kuttet ned treet og ødela kirken. Dermed oppstod det en legende om en Maria-figur. Og den senere (1619) kirken ble viet til henne og lindetreet. Denne kirken ble for liten for alle troende. Den nåværende kirken ble bygget i 1681.

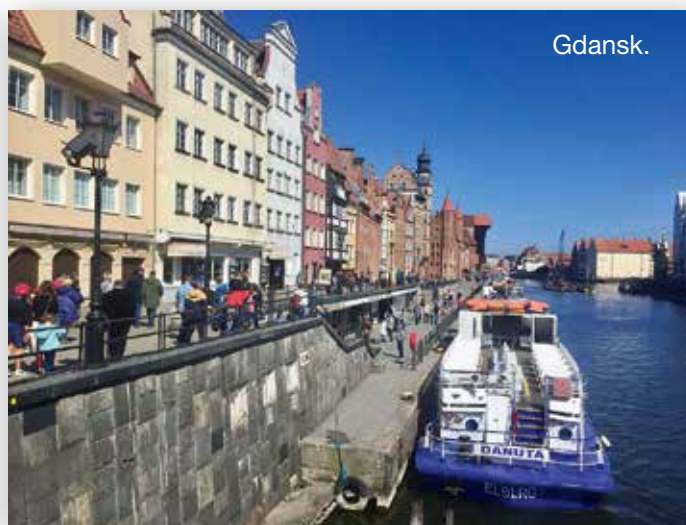
Mette av dagens inntrykk dro vi tilbake til campingplassen og koset oss ute. Nok en fin og begivenhetsrik dag var over.

Første påskedag tok vi fatt på vår 283 km lange tur til Gdansk. Det var flott vær og et nydelig landskap. Dessverre var det nokså mye byggearbeide rett før vi kom til plassen, dvs mye «Umleitung», men alle fant fram til Stogi 218. En nydelig ren

PÅSKETUR TIL LITAUEN

Swieta Lipka,
hellige lindetre.

Gdansk.

og pen campingplass, litt utenfor byen, men med god busstilgang.

Presis kl. 10 dagen etter ventet bussen utenfor porten, og en hyggelig guide hilste oss velkommen i Gdansk. Første stopp var ved «West Platte», stedet der 2. verdenskrig startet. Vår guide kunne historien sin og førte oss videre til Solidaritetsverftet der Lech Walesa gjorde opprør mot kommuniststyret.

I nærheten har man bygget et senter for internasjonal forskning og et monument for hendelsen.

En tur gjennom gamlebyen stod så på programmet, før vi alle hadde noen timer for oss selv. Mange fristelser for kjøpeglade folk. Ravbutikkene lå side om side, og alle hadde fantastiske varer. Det var ikke vanskelig å finne seg et sted for å spise eller drikke. Langs vannet lå restaurantene vegg i vegg. Dette var en fin dag i en flott gammel by, med yrende liv rundt oss. Nesten ikke til å tro etter at man har sett bildene av ødeleggelsene etter krigen. Voldsomme kamper ved slutten av annen verdenskrig utslettet nesten hele sentrum, men omfattende gjenoppbygging etter krigen har gjenskapt mye av den gamle bygningsmassen. Også de gamle

lagerhusene langs elven, dvs fasadene er der, men inni er de gjort om til luksusboliger for dem som har råd til det.

Ved Hilton Hotel ventet bussen vår, og vi kjørte fornøyde tilbake til bilene. Dette var vår siste dag sammen og det ble litt utekos på kvelden.

Øistein og jeg takker alle deltakerne for gaven og et fint samvær i 12 dager.

Adrone M.S.Olafsen, 174

Verftet til Walesa

Minnesmerke fra
oppstanden.